Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts
ZEVENDE JAARGANG
3-7-52

KUIFJE's vacantienummer

27

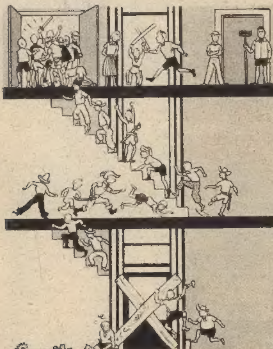

Wat is ongehoord! Die heren hadden zonder blikken noch blozen beslist met vacantie te gaan.... En wij? Wat zou er van ons in die tijd geworden? O, daar hadden ze niet eens aan gedacht! Ze meenden wellicht dat wij ons glimlachend bij de feiten zouden neerleggen en het zonder "KUIFJE„ zouden stellen vòòr een week... of twee... of drie misschien! Ha, neen, niet accoord! Wij, lezers van "KUIFJE„ hebben een goed hart maar..... alles heeft z'n grenzen, hé !!!

Wij hebben daarop een ernstig onderhoud gehad en met eenparigheid van stemmen besloten onmiddellijk over te gaan tot de daad!

Ons operatieplan was heel eenvoudig: een expeditie naar de kantoren van het blad. Een expeditie, die het ergste moest voorkomen en tevens de orde zou herstellen

Ik Jan - bijgenaamd de Grote - had het bevel over de stoottroep op mij genomen. Wij hadden alle nodige maatregelen getroffen en zelfs onze uurwerken juist gezet om het uur H. vooral niet te missen!! Eerste Doel: Het omsingelen van de kantoren. Nadat we aan al de uitgangen twee gewapende pelotons hadden opgesteld, schakelden we de liften uit, zodat iedere poging tot ontsnapping

onmogelijk was.... Dan deden we een inval in het tekenatelier Wat 'n schouwspel!

De heren tekenaars waren al lachend en schertsend hun koffers aan 't pakken. Op de tafels lagen alleen hagelblanke bladen.... Dat was meer dan we verdragen konden!! - "Daar komt niets van in huis, heren, zei ik toen. Wie vacantie wil nemen, moet ze ook verdienen! Jullie gaan dus maar weer fluks aan het werk! Voorwaarts mars !!!„

ZEGEZANG

Nu mag de beiaard spelen...

... want we hebben onze slag thuis gehaald! Ha, die heren van de redactie en de tekenaars meenden eens een uiltje te vangen onder de lommerrijke cypressen van Capri of de eiken uit het Zwarte Woud! Allemaal goed en wel, maar dat terwijl wij vruchteloos zouden zitten wachten op een verlofnummer van Kuifje! Gelukkig dat we tijdig ingegrepen hebben en die heren duidelijk lieten verstaan, dat men ontspanning eerst na 'n serieuze inspanning verdient, zoals zij ons dat tijdens het schooljaar meer dan eens voorgehouden hebben.

Dit nummer is een nummer van ons. En wanneer ik zeg van ons, dan bedoel ik daarmee dat dit maar gedeeltelijk door de gewone medewerkers van Kuifje samengesteld werd, en dan nog onder ons toezicht. Hergé hebben we gedwongen twee platen te publiceren. Hij was ons dat wel verschuldigd, hij, die al zoveel verlof genomen heeft zonder er ons eerst om te vragen. (Tussen haakjes, wat denk je van de raket waarmee zijn helden naar de maan zullen vliegen?)

We hebben ons best gedaan om eens onze stem te laten horen in dit nummer, want anders krijgen we maar om de drie weken een bladzijdeken (Jullie krijgen het woord) om ons gedacht te zeggen. En wij die zoveel gedachten hebben over alles en nog wat. We hebben nu eens getoond wat we kunnen! We zijn nu voldaan (en we hopen dat jullie het ook zullen zijn). De redactie van Kuifje kan nu maar zien dat ze het volgende week minstens zo goed doet als wij het gedaan hebben!

Eén les zal wel volstaan. Zo dom zijn die heren nu ook niet. Want wij, die nu de gelegenheid gehad hebben ze eens aan de arbeid te zien (dwangarbeid, zuchtte Jacobs) en de kans kregen hen van nabij te leren kennen, mogen getuigen dat het eigenlijk een stel sympathieke kerels is, die graag lachen, poetsen bakken en zichzelve vermaken met voor ons vermaak te zorgen.

Ze mogen nu met vacantie gaan. Het regelmatig verschijnen van Kuifje tijdens de verlofweken hebben we verzekerd. We wensen hen en alle lezers een prettig verlof!

Leve Kuifje!

JAN DE GROTE

Marcel D., Brussel. — Ik wist niet dat je zo 'n uitgebreide kennissen bezat, inzake kleurenschakeringen; en dat je met de zoologie vertrouwd bent, dat vermoedde ik nog veel minder. Hoe oud ben je nu reeds, Marcel?

Eugeen van Woluwe, Brussel. — Ik heb gehoord dat je van al je vrienden een beeld maakt (min of meer) naar hun gelijkenis. Zijn ze daar wel dankbaar voor? Met mijn beste groeten.

André D. F., Brussel. — Ik wist niet dat het wijsje « We reizen om te leren » je lijfstuk was. Ik vermoedde dat je meer voelde voor Wagner en Verdi.

Jacqueline van Looy, Stokkel. — Heb ik onlangs niet een foto van je gezien in een illustratie? Als ik me niet vergis vloerde je een van je beste vrienden volgens al de regels van de Japanse vechtbarakken. Gooi ze niet te hard tegen de vloer!

Gilbert Lama, Lhassa. — Je bent werkelijk een fijne kerel. Een zon in huis. Een Zuiderse zonnetje, natuurlijk. Ga je nu binnenkort « het vaderland verdedigen »? Maak dan maar niet te veel karikaturen van de sergeanten! Want dat zou je duur te staan komen!

Frans Hals, Vorst. — Je bent aardig op weg om je beroemde naamgenoot te evenaren. Doe zo voort, Fransie!

Jan-Pieter van der Hagen. — Opgepast voor het haagschool lopen, Jan-Pietertje! Want dan krijg je ruzie met de meester. Met mijn beste groeten.

Edgard Serjacobs, Woluwe. — Ware ik jou, dan zou ik nu niet naar Egypte reizen. Olrik heeft daar onlangs zoveel kwaad gesticht, dat de gemoederen nog niet tot bedaren gekomen zijn. Wacht liever nog een beetje, want vergeet het niet: haast en spoed is zelden goed.

Willy Delpierre, Laken. — Heb ik niet gehoord dat jij je legerdienst bij de genie gedaan hebt? Die heren van het selectiecentrum waren zeker pendelaars.

Bob van Hove, Antwerpen. — Zigomar is een nationale figuur. Hij behoort tot de familie van de Lambik's, de ridders de Haddocque. Hij is wel jonger, maar zal het nog ver brengen!

Wim d'Annau, Oud-Turnhout. — Tekenen en lezen is zeer aangenaam. Maar tijdens de lessen moet er met aandacht geluisterd, want ook tekenaars hebben een brede algemene vorming nodig! Wat meer wilskracht, Wim!

Haha, ze trokken een zonderling gezicht! Ze merkten echter dadelijk dat er aan tegenstand niet te denken viel en dat er hen niets anders overbleef dan te gehoorzamen.

Ze keken allemaal erg beteuterd naar hun tekenpapier... Onze energieke tussenkomst bleef niet zonder resultaat. Jullie kunnen dat trouwens zelf zien op bovenstaande foto.

DE RING VAN GIBIL

Henk, Leentje en oom Elemir werden door de inboorlingen van het eiland Pasjoetan gevangen genomen. Nasir Abu tracht zozeer naar goud, dat hij niet nalaten kan 's nachts een dodentempel binnen te dringen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

GOEDGEKEURD

(Wordt voortgezet)

Tijl Uilenspiegel

Galnaes verdronk. Zijn aantekeningen werden door de Spanjaarden gevonden. Zij brengen hun commandant op de hoogte...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

(Wordt voortgezet.)

vervolg
onze roman van
YVES DUVAL

EEN HEEL JAAR VACANTIE

Geïllustreerd door
Albert Weinberg

Eindelijk een redacteur zonder snor! En we vonden hem zelfs aan 't werk! Hij dacht er niet aan verlof te nemen! We hebben hem gefeliciteerd... en een kilo spekken gegeven!!!

EEN VOOR ALLEN EN ALLEN VOOR EEN

Indien jullie niet mochten weten wat er gebeurd is...
Augustus 1914. Enkele jongelui, die een vacantiereis maakten met de « Espérance », werden verplicht over te stappen op een Duits kaperschip. De « Espérance » werd tot zinken gebracht. Enkele dagen later worden de studenten afgezet op een klein eiland in de Stille Oceaan...

OPGERUIMD verwijderden de drie groepen zich in de aangeduide richting. Bert en ik liepen enkele ogenblikken langs de palmbomen die de oceaan omzoomden doch daar het terrein rotsachtig en steil was, sloegen we links af om over een betere weg onze tocht voort te zetten.

Bert liep met zijn mes in de hand voor me en baande een weg door de boomvarens, die zo groot waren als wijzelf. We marsjeerden onder een gewelf van broodbomen en purperen spondia's, die de lucht heerlijk verfristen. Phaetons met witte pluimen, mooie tortelduiven en groene parkieten, opgeschrikt door onze komst, beschreven een sierlijke boog in de blauwe lucht. De geuren en de kleuren van dat eiland waren werkelijk betoverend.

We liepen zo ruim een half uur toen Bert een slok uit zijn veldfles nam.

— Het water is lauw, zei hij en spuwde het weer uit.

— Ha, indien we een kokosnoot hadden, zouden we ten minste haar frisse melk kunnen drinken!

Ik keek eens rond en zag, niet ver vandaan, een prachtige kokosboom die zijn palmen door de wind liet wiegen. Ik zette m'n karabijn tegen de stam en hees me met de armen tegen de ruwe schors omhoog. Ik was gelukkig mijn vriend, die op school steeds met alle prijzen ging lopen, behalve met die van turnen, te kunnen tonen dat dit laatste vak wel z'n nut had in het leven. Ik zette me schrijlings op een tak en had reeds m'n mes te voorschijn gehaald toen ik een onderdrukte kreet hoorde. Daar, onder m'n voeten zag ik de varens bewegen, dan werden ze vertrapt en vijf bruine, bijna naakte mannen verschenen. Over hun gezicht en lichaam liepen witte strepen. Zij hadden de arme Bert neergesmakt en gekneveld met lianen.

— Beweeg je niet, Jan. Ze hebben je niet gezien. Verwittig onze kameraden. Ik reken op je om me te bevrijden!

De wilden verdwenen met hun gevangene reeds tussen de struiken en ik moest, ondanks mijn ontroering, de koelbloedigheid van Bert bewonderen. Van uit mijn observatiepost volgde ik de sporen van de aanranders zo ver mogelijk. Toen ik niets meer zien kon, liet ik me naar beneden glijden, greep m'n geweer en rende, langs de weg die wij in het komen gebruikt hadden, naar het kamp terug.

Toen ik hijgend aankwam, zaten de anderen reeds rond mijnheer Daelmans geschaard en brachten op levendige wijze verslag uit.

— Waar heb je Bert gelaten? vroeg Erik.

— Weet je, het eiland is bewoond? voegde Bertrand er aan toe. Firmin en ik hebben langs de kust een kleine inham ontdekt en daar liggen een tiental prauwen voor de hutten...

— Of ik het weet, hakkelde ik, en trachtte op adem te komen... de arme Bert werd door vijf wilden overvallen en meegesleept terwijl ik kokosnoten plukte in de kruin van een boom.

Ik vertelde de verschrikkelijke afloop van onze expeditie. Daelmans was bleek geworden.

— Jongens, zei hij, we moeten onze vriend bevrijden. We mogen geen minuut verliezen. Onmiddellijk moeten we ons actieplan uitstippelen.

— Misschien zijn die wilden niet zo boos als ze er uitzien, waagde Meersmans.

— Te oordelen naar de wijze waarop ze zich gedragen, antwoordde ik verontwaardigd.

Firmin, die steeds de eenvoudigste oplossingen verkoos, wilde regelrecht naar het dorp marsjeren en de gevangene met geweld bevrijden. Hij rekende er op dat onze geweerschoten paniek zouden zaaien.

— Goed gevonden! Ze zijn misschien met een paar honderdtal! We zouden verpletterd worden door de overmacht en er allen het hachje bij inschieten, protesteerde Meersmans.

— Ik had je willen zien, zei Bertrand. God weet welk lot ze Bert voorbehouden. We moeten het onmogelijke doen om hem uit hun handen te krijgen en dat zo vlug mogelijk!

— Ik ben voorstander van een list. Het geweld houden we in reserve voor het geval ons eerste opzet mocht mislukken, zei Erik. Totnogtoe schijnen de inboorlingen niet ingelicht over onze aanwezigheid en het is dus waarschijnlijk dat ze niet al te zeer op hun hoede zijn. We moeten te weten komen waar Bert juist is en hem bij nacht en zonder gerucht ontvoeren.

— Dat lijkt me het verstandigst, zei Daelmans. Ziehier wat ik voorstel: Het inlands dorp, zo vertelden jullie me, ligt aan de zoom van een inham. We brengen onze inboedel tot op een punt dat het dichtst bij de haven gelegen is en dat wij, zonder opgemerkt te worden, kunnen bereiken. 's Nachts tracht een groep een prauw buit te maken en we laden er ons materieel in, terwijl de andere groep het dorp binnendringt om de ongelukkige te bevrijden. Zodra dit klaar is moeten we ons zo vlug mogelijk uit de voeten maken en trachten een ander eilandje te bereiken want, we kunnen hier dan niet langer kamperen. Het spreekt vanzelf dat we een groot risico lopen. Heeft een van jullie een andere oplossing?

Wij betuigden zwijgend onze instemming met het plan van de Oude.

— Laten we moedig al onze krachten samenbundelen en het zal gelukken, zei hij nog.

— Eén voor allen en allen voor één, antwoordde Bertrand ernstig; het klonk als een eed in naam van ons allen.

Dadelijk begonnen we ons gerief te verzamelen en in te pakken. Met een bijl hakten we vier stevige bamboetakken af; daarmee zouden we de zware kisten als in een draagstoel vervoeren.

Een uur later gingen we op weg naar de inham. We kwamen slechts traag vooruit want onze bagage woog zwaar en we moesten bovendien de grootste omzichtigheid in acht nemen; het welslagen van ons plan berustte immers op de verrassing. We keken allen oplettend door de hoge varens en bij het minste gerucht en telkens een vogel verschrikt opvloog, bleven we roerloos staan. Het was zenuwslopend en uitputtend.

Eindelijk gaf de kleine Bertrand, die de weg kende en onze gids was, het teken te stoppen. We waren aangekomen op een kleine helling, die de zee domineerde. Wanneer we de varens voor ons op zij schoven, konden we de blauwe plas zien waarop een tiental prauwen lagen. Daarachter, in het zand, tussen hoge palmbomen en broodbomen, ontwaarden we de puntige hutten van de inboorlingen.

Vijf bruine, bijna naakte mannen verschenen...

— Dat moet het enig dorp van het eiland zijn, meende Daelmans, en naar het aantal hutten en prauwen te oordelen, moet het niet meer dan tweehonderd zielen tellen.

(Wordt voortgezet.)

De Ontdekkingsreizen van ROALD AMUNDSEN

DOOR RAOUL AUGER NAAR HET BOEK VAN E. PEISSON

Roald Amundsen heeft besloten het éérst de Zuidpool te bereiken. Met enkele vrienden verlaat hij de « Fram » en trekt per slede naar het hart van de eeuwige ijsvlakten. De Brit, Scott, wil ook naar de Pool...

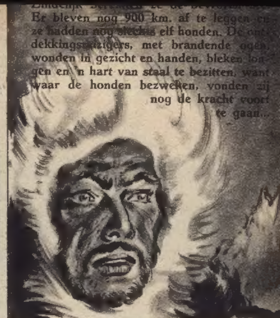

mundsen wist nu ze-
er dat hij vóór Scott
an de Zuidpool was
eraakt, maar toch
acht hij voortdurend
an zijn rivaal en stond
ikwijls op uitkijk, om
zien of hij nog niet
wam opdagen.
mundsen kon inder-
aad niet weten wat
cott overkomen was...

vrienden terug naar de Walvisbaai, dat wa-
ren zo maar eventjes 1.200 km. ! Het weer
was gelukkig kalm toen ze de « Zaal van de
duivelsdans » doorkruisten en ze vonden ook
de plaats, waar ze tijdens de heenreis de vier
en twintig honden hadden geslacht. Een war-
me kop soep deed hen ge-
weldig deugd en hun
den deden zich te goed
het bevroren vlees.

Er bleven nog 900 km. af te leggen en
ze hadden nog slechts elf honden. De ont-
dekkingsreizigers, met brandende ogen,
wonden in gezicht en handen, bleken lon-
gen en 'n hart van staal te bezitten, want
waar de honden bezweken, vonden zij
nog de kracht voort
te gaan...

Het laatste deel van de reis was echter
vreselijk. Heftige sneeuwstormen gierden
over het land en de mist was zo dicht,
dat ze zich aan mekaar vastbonden om
elkaar niet te verliezen...

Geen enkel steunpunt of geen enkele
richtlijn hadden ze nog. Ze moesten weer
uitsluitend op hun kompas vertrouwen en
op 21 Januari 1912, in de vroege morgen,
kwamen ze aan in de
Walvisbaai, die ze
drie maanden te vo-
ren verlaten hadden...

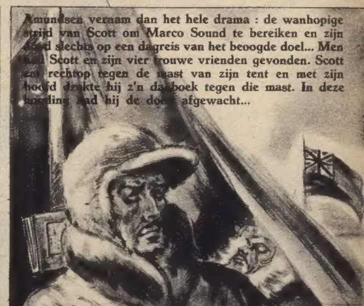

De vreugde van het weerzien was onbeschrijfelijk, doch Amundsen
vroeg dadelijk nieuws over Scott. Wat was er van hem geworden ?
Hij vernam dat de Brit, alhoewel z'n honden gestorven waren, toch
de lange reis naar de Zuidpool begonnen was. Met vier vrienden
was hij in een slede, uitgerust
met een motor op 1 November
over de bevroren zee vertrok-
ken. Sedertdien had men geen
nieuws meer over
hem...

Op 30 Januari landde de
« Fram » te Hobart. Amund-
sen telegrafeerde aan ko-
ning Haakon van Noorwe-
gen en aan de « Daily Chro-
nicle » : Zuidpool bereikt op
14 Dec. 1911. R.
Amundsen. »

De « Fram » liep Buenos
Aires binnen en kele weken
later werd Amundsen te
Oslo triomfantelijk onthaald.
Hij vroeg nieuws over Scott,
want het lot van zijn rivaal
verontrustte hem erg...

Amundsen ging Nansen opzoeken, deze stel-
de de « Fram » opnieuw ter beschikking van
'n jonge landgenoot. Amundsen vertrok
voor 'n reis om
de wereld en
hoopte, door 't
geven van voor-
drachten, geld te
krijgen voor 'n
volgende expedi-
tie.

Op een morgen, stapte Amundsen in een
Amerikaans station uit de trein en las in de
krant een telegram, afgezonden uit Nieuw
Zeeland op 11 Februari, 't tragisch nieuws :
« Robert Falcon Scott stierf van honger op
260 km. van zijn basis te Marco Sound, na-
dat hij de Zuidpool
bereikt had. Men vond
z'n lijk en ook zijn
dagboek... »
SATURDAY NEWS

Amundsen vernam dan het hele drama : de wanhopige
strijd van Scott om Marco Sound te bereiken en zijn
dood slechts op een dagreis van het beoogde doel... Men
had Scott en zijn vier trouwe vrienden gevonden. Scott
zat rechtop tegen de mast van zijn tent en met zijn
hoofd drukte hij z'n dagboek tegen die mast. In deze
houding had hij de dood afgewacht...

PRETTIGE VACANTIE, doch... OPGELET!

HAAL GEEN DWAASHEDEN UIT, WANNEER JE MET VACANTIE BENT EN LUISTER NAAR DE GULDEN RAAD VAN MENSEN, DIE WETEN WAT ZE ZEGGEN (ZO BEWEREN ZE TEN MINSTE). UIT DE SERMOENEN DIE ZE HIER TEN BESTE GEVEN, VALT IN IEDER GEVAL IETS TE LEREN.

• Vrienden, Trekkers...

WAT je, buiten pijnlijke voeten, met nieuwe schoenen nog allemaal kunt beleven, kan niemand voorspellen... Wie echter zijn vacantie naar de maan wil helpen, trekke gerust nieuwe schoenen aan!

Kies om te marsjeren stevige, oude schoenen met een dikke zool, genre: mosselschuit.

Vergeet niet, dat je de toelating moet vragen om je tent ergens op te slaan en dat je ook geen hout mag hakken en vuur maken zonder goedkeuring van de eigenaar.

BRAND! Het gras en het hout zijn droog en één genster kan een bosbrand veroorzaken.

ZWEMMEN! Ga pas zwemmen *TWEE UREN NA HET ETEN*. Ieder jaar moeten zwemmers hun onvoorzichtigheid met het leven bekopen!

• En het zonneke scheen op z'n bolleke...

SLOEBERKE vertrok vorig jaar naar zee. De eerste dag van zijn verblijf was hij vroeg op, floot als een merel, vlijde zich op het zand, ging even zwemmen en liet zich dan lekker weer opdrogen door de schroeiende zon. Dat was de éérste, enige en laatste mooie dag van Sloeberke's vacantie, want... de volgende veertien dagen bracht hij door in bed en op schaduwrijke plekjes. Waarom? Dat is doodeenvoudig! De avond van die heuglijke eerste dag zag hij zo rood als een kreeft en op z'n armen en schouders kwamen grote, witte blaren te voorschijn. Sloeberke werd van kop tot teen met zalf ingestreken, ingewikkeld als een mummie en moest bovendien een poedertje slikken, daar hij hoge koorts had. Van slapen kwam er natuurlijk niets terecht en de volgende dag voelde hij zich doodongelukkig, toen hij de zon zag schitteren en het joelen van zijn vrienden hoorde... Wil je niet varen zoals Sloeberke, wees dan voorzichtig met het zonnebaden... Denk om je vel (in de letterlijke betekenis van het woord)!

• Wat drink je?

JA, vrienden, ook dat is van groot belang. Het is stikheet, je bent bezweet en hebt een vreselijke dorst! Je drinkt dus enkele glazen ijskoud water en wanneer je dan 's avonds buikpijn hebt, weet je ten minste waarom! Het water dat men links en rechts vindt, is niet altijd drinkbaar: vraag het eerst. Drink nooit te veel ijskoud water. Bier, limonade en mineraal water verfrissen, en toch zijn ze niet aan te bevelen. Nadien transpireer je nog meer en hebt last van je maag.

Geloof een oude trekker: koude, zwarte koffie is de beste remedie. Koffie lest je dorst en kikkert je weer op. Thee is even goed, maar... ietwat bitter!

• De heerlijke bergen

DE bergen opklimmen is vermoeiend, zo zegt Jan, maar het is niet zo erg, als je weet «hoe» je de zaak moet aanpakken. Loop heel *langzaam*, net zoals de mensen van de bergstreek het doen. Wanneer de renners de bergen oprijden, veranderen ze het verzet van hun fiets. Doe het hen na! Je moet niet te veel ineens willen doen. Rust af en toe, d.w.z. leg je op je rug op de grond met de benen op een steen of tegen een boom, zodanig dat ze hoger liggen dan je hoofd. Ben je na enkele minuten nog moe, knabbel dan een paar stukjes suiker: dat is een oude en beproefde methode.

Ga *nooit alleen* de bergen in! Je verdwaalt er makkelijk en... wie vindt je er weer? Je kunt ook vallen, je voet verstuiken, enz. Vergeet het niet: *In de bergen is een goede vriend onmisbaar!* Nog iets: Eens op een hoogte van 1000 meter, gloeit de zon geducht en brandwonden aldaar opgedaan zijn heel vaak ernstig.

• Met je pakken en je zakken op de rug!

WALTER ging op trektocht met een grote tent! Een pracht van een tent! Ze was uitgerust met een bliksemafleider, een windhaan en nog een heleboel andere tuigen die je kon opplooien of ineenschuiven door een druk op de knop, kussens, verwarmingstoestellen, enz. Hij had er een handleiding in vier talen gratis bijgekregen, en dat was ook nodig! Walter vertrok zo fier als een pauw. Toen hij terugkwam, vroegen we hem natuurlijk « En... hoe was het met die wondertent?» Hij antwoordde niet rechtstreeks op de vraag, maar liet verstaan dat er niets boven een schuur en een tas hooi ging en, dat hij niet hield van ingewikkelde berekeningen alleen maar om een tent te kunnen opslaan...

Besluit: Neem op reis alléén het strict noodzakelijke mee, doch vergeet niet enkele wollen kledingsstukken (daar de nachten soms koud zijn) en een kleine, goed verpakte apotheek.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

Kapitein Haddock zat in het maanpak samen met enkele... muizen. Hij verklaarde, dat hij genoeg had van al die proefnemingen en zich tot Zonnebloem wendend, riep hij : « Speel verder onnozelaar zoveel 't je lust ! »

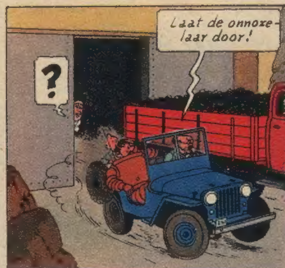

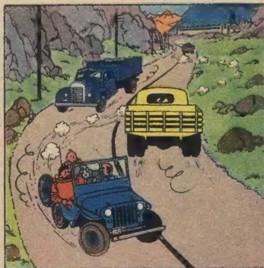

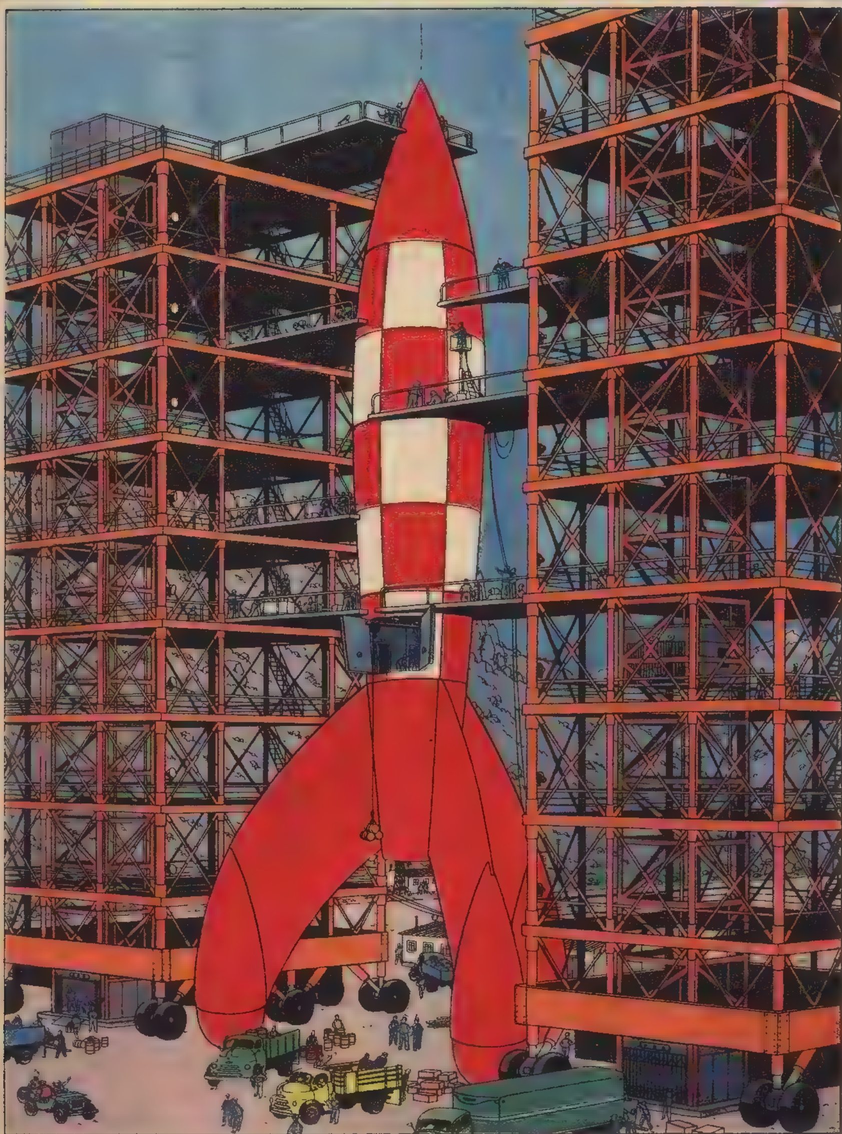

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

Kapitein Haddock heeft professor Zonnebloem voor onnozelaar gescholden en deze laatste heeft het op z'n kracht genomen. Hij sleurt z'n vriend door het atoomfabriek naar buiten...

(Wordt voortgezet.)

Onder de Vlag van de Compagnie

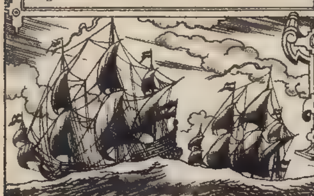
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Cori gaat met de vloot van Piet Hein mee naar Zuid-Amerika. De beroemde Spaanse Zilvervloot duikt op aan de horizon en Cori hoopt, dat Piet Hein zal aanvallen...

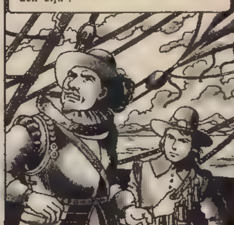

(1) San Salvador is thans Bahia.

(Wordt voortgezet

DE POSTILJON

Zindelyke Belgen

SEDERT een jaar hebben de Belgen een titel heroverd waar ze steeds zeer fier op geweest zijn : de zindelijkste mensen van de wereld te zijn (ten minste als men het grootste zeepverbruik daarmee mag vereenzelvigen). Iedere Belg gebruikt nu bijna dertig kilo zeep per jaar. Volgen in het lijstje : Argentinië, Engeland, de Verenigde Staten, Holland en Frankrijk. De Engelsen, Fransen en Hollanders waren vóór de oorlog zindelijker (of groter zeepverbruiker,. zoals je verkiest) dan nu. In de Verenigde Staten gaat het zeepverbruik achteruit, omdat men daar sinds een paar jaren twee detergenten (nieuwe vervangstoffen voor zeep) op de markt gebracht heeft.

Onbekend dood aangetroffen op straat.

zo luidde een klein persberichtje dat veertig jaar geleden in de Hamburgse kranten verscheen. Het stoffelijk overschot van de goed geklede heer werd naar het stedelijk dodenhuisje overgebracht en ter beschikking gesteld van de wetsdokters en de gerechtelijke politie. Twaalf uur later kwamen die tot de ontdekking dat de « onbekende » niemand minder was dan koning Frederik VIII van Denemarken.

Een duur gesprek

CHARLES SPAAK, de broer van de gewezen Belgische minister, woont te Parijs en verdient er zijn boterham als filmregisseur. Onlangs stelde hij een rol voor aan Marlène Dietrich, die te Hollywood woont. Marlène wou eerst het draaiboek kennen eer ze een principieel antwoord kon geven. Daar Spaak dadelijk een antwoord nodig had, stond er niets anders op, dan haar het draaiboek voor te lezen in de telefoon. Toen de rekening van de regie van telefoon en telegraaf aangehoden werd, keek mijnheer Spaak eventjes op : hij mocht zomaar 63.000 Fr. frs. betalen voor dit gesprekje !

Halt politie!

riep een heer op een Duitse autostrade tot een dame die haar sportwagentje met een overdreven snelheid stuurde. Het mens was er helemaal de kluts van kwijt : een heer in burger die met een wit plaatje met rode rand haar bevel tot stoppen gaf en vriendelijk, maar kordaat, een proces verbaal maakte voor overdreven snelheid !

In Duitsland heeft men thans ter beteugeling van de grenzeloze roekeloosheid van de automobilisten politieinspecteurs in burger ingezet. Die zullen waarschijnlijk nog beter werk doen dan onze « zwaantjes ».

— Ik zal het nog moeten gewoon worden me de ganse dag door geobserveerd te weten door politiemannen in burger, zuchtte de dame die het eerste proces kreeg.

— Rijd 's nachts ook maar voorzichtig ! antwoordde de politieinspecteur gevat, want dag en nacht waakt de burgerlijke brigade over het leven langs de baan.

In het rode schild

zo heette het uithangbord van een Frankfortse bankiersfamilie die wereldfaam verworven heeft onder de naam Rothschild. De Rothschild's vertakten zich in Duitsland, Frankrijk en Engeland en werden gedurende meer dan een eeuw als de rijkste familie ter wereld aanzien.

Een doktersvoorspelling!

TOEN Elizabeth Luckett van Wiesfield naar school moest, kreeg ze verbod van schoolbezoek van de huisdokter, omdat die meende dat ze te zwak was en alle ziekte-microben zou verzamelen op school. De geneesheer, die dat verbod gegeven heeft, is lang dood. Mevrouw Elizabeth Luckett vierde onlangs onder enorme belangstelling haar 103 verjaardag...

BEN JE KLAAR MET JE TEKENINGEN? VOORUIT, MIJNHEER VANDERSTEEN! DAN IS HET JOUW BEURT MR. REDING EN DAN VOLGT CRAENHALS! TOT WEERZIENS EN PRETTIG VERLOF!

Over boksen kan Kuifje meepraten...

maar namen van boksers uit mekaar houden, dat kan hij niet !

In nummer 24 werd een blz. gewijd aan ROCKY GRAZIANO, de blanke hoop van de Amerikaanse bokswereld. In werkelijkheid is niet Graziano deze blanke hoop, doch wel de bokser ROCKY MARCIANO.

Vervang in het artikel alléén de naam en... bekijk de foto nog eens want, dat is Graziano en NIET Marciano !

Gelukkig is er nog een « Postiljon » om de puntjes op de de i te zetten !

GLOP!

Apen in dienst van de wetenschap

PER vliegtuig werden 633 apen van de Philippijnen naar de Verenigde Staten overgebracht, waar ze zullen gebruikt worden voor proefnemingen met nieuwe geneesmiddelen ter bestrijding van de kinderverlamming. Zie je wel, dat een aap nog grote diensten kan bewijzen aan de mensen !

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Na vele avonturen komen Lambik, Suske en Wiske eindelijk te Venetië aan en overhandigen de Tartaarse Helm van Marco Polo...

Een weinig later overhandigt Lambik de helm aan de Doge van Venetië en vertelt zijn wedervaren...

Zo, ik geloof dat ik mijn opdracht heb vervuld doch...het geheim van de helm ken ik nog altijd niet! Marco Polo beweerde dat u op de hoogte was

Dat wil zeggen... Marco Polo schreef me, dat ik de kop van de helm moest losschroeven en daarin de formule van een geheim wapen zou vinden, waarmee wij de Genuezen glansrijk zouden verslaan

Tijdens je afwezigheid is er veel gebeurd. Er bestaat een grote kans de twist tussen Venetië en Genua vredelievend op te lossen. Ik heb besloten de vrede te allen prijze te bewaren ook al zijn mijn ministers hiertegen gekant...

Op dat ogenblik dringen deze ministers met getrokken zwaarden de raadszaal binnen...

Nu wij een machtig wapen hebben, willen wij van geen vrede horen. Lever ons het geheim van de helm uit zodat wij Genua kunnen verslaan!

Jullie zijn dwazen en beogen alleen een persoonlijk voordeel bij een conflict. Wat ook de kracht van het geheim wapen weze ...eens zal de vijand het tegen ons keren! De twee beste en trouwste degens zullen mijn besluit verdedigen

De oorlogszuchtige samenzweerders willen zich echter met geweld van de helm meester maken, doch zij stoten op de verwoede tegenstand van Lambik en de Capitano

Luigi, Suske en Wiske kunnen in het geharrewar ontsnappen met een gondel; zij gaan versterking halen...

Tracht met enkele mannen die twee duivels voorbij te steken en de Doge de helm te ontrukken!

Lambik en de Capitano hebben de bedoeling geraden en werpen zich als levende schilden voor de Doge. Deze krijgt hierbij een stoot en laat de helm vallen...

De Tartaarse Helm bonst op de grond en... springt open...

CLIC

(Wordt voortgezet.)

Kuifjesvrienden in de pluimen!

OP je speurtochten tijdens de vacantie in bos en veld heb je zeker veel vogels bespied : hoe ze gepluimd waren, wat ze deden, of je ze bij de naam kon noemen, wat ze op hun eentje floten of tegen elkaar vertelden... En heb je meteen niet het geluk gehad ook vogeltjes te zien die preuts een kuifje op hun kopje dragen ? Hoeveel heb je er gezien ? Enkele toch ? Maar hoeveel andere vogels met een kuif ken je wellicht nog niet. Er zijn er heel wat en we gaan er eventjes enkele portreteren

1. De kuifmees.

ALS je weet wat een kuifje is, en wat een mees is, moet je niet aan kopbrekerij doen, maar naar de dennenbossen gaan Daar leeft ze, daar werkt ze, daar nestelt ze. Misschien is ze zelfs de enige insekteneter die op dennen woont. In de bossen kan je ze dicht naderen Maar zo deze mees over een open terrein heen naar andere bossen vliegt, dan zal ze zeer hoog in de lucht vliegen. Waarom ? Wellicht daar ze zich niet veilig voelt buiten de bossen.

Het kuifmeesje leeft bijna uitsluitend van insecten Ze eet toch ook zaadjes, b.v. van denappels Ze nestelt in de mastbomen, liefst zeer hoog, maar ook soms in boomholten en graag ook in kunstmatige nestblokken, door de mensen in de bomen gehangen.

Ze heeft een heel regiment vijan-

DE HOP

den, zo viervoeters als tweevoeters eekhoorntjes, muishondjes, boomvalken, sperwers, enz.

Het lied van de kuifmees is eerder onbeduidend, een heel hoog *tuwie, tuwie, dudeldiel* . Een andere merkwaardigheid van de kuifmees is, dat ze een geparfumeerd

DE PESTVOGEL

vogeltje is. Ze heeft een aangenaam prikkelende harsgeur. Je moet zelf de oorzaak daarvan eens zoeken !

2. De kokkelevi.

EEN ander exemplaar is de kuifleeuwerik, of zo je wil, de tureluur of kokkelevi. Hij leeft in Europa zowat overal en ook in Midden-Afrika. Deze vogel ken je gewis, daar hij een echte straatloper is. Zijn uitverkoren plekjes zijn : de duinen, open terreinen, speelpleinen en het veld. Maar het liefst nog loopt hij de paarden achterna. Kun je raden waarom ?... Hij eet ook andere zaadjes en insekten. Hij is niet bang van de mens. Bij het naderen van een gespan, b.v. tippelt hij maar eventjes opzij, waar andere vogels opvliegen. Zijn nestje is een kuiltje in de grond. Zijn liedje is een eentonig tierelierend deuntje, niet zo mooi en krachtig als dat van de hemelvarende veldleeuwerik. En zo je het nog niet weet : zijn vlees is taai als een schoenzool !

3. De upupa

DAN is daar nog de hop (ook genaamd : vlaszaaier, stinkhaan). Zijn melodieuze naam in het latijn luidt : Upupa-Epops. De hop leeft niet in ons land. Wel maakt hij eens een doorreis. Zijn gebied is het Zuiden van Europa en Azië, ook Noord-Afrika. De hop is een bosvogel. Al wat hij te zeggen heeft is een luid : *Hoep ! Hoep !* Zo men aan de vogels prijzen van orde en netheid zou toekennen, dan komt onze mooigevederde maar slordige, stinkende hop zeker aan het staartje. Zijn nest is een vuilnisbak waarin de kleine hopjes, half begraven in liggen te wroetelen en te wriemelen

Het liefst nog zoekt de hop zijn eten op rottende lijken en daar waar het krioelt van wormen. Je kan dus begrijpen dat de hop een afstotelijke lijfreuk heeft. En zeggen dat diezelfde hop 'n geliefde vogel is bij de Arabieren, wellicht omdat hij zo trouw hun karavanen volgt. Mozes verbood zijn volk hopvlees te eten, al is het van het fijnste uit. Als de hop over de grond loopt, spreidt hij voortdurend zijn grote, mooie kuif open en vouwt die weer dicht juist lijk een accordeonist dat doet met zijn speeltuig.

4. De pestvogel.

MEN geeft hem ook de namen : sneeuwvogel, zijdestaart. Deze vogel leeft vooral in de wouden van het hoge Noorden. Het is een zeer elegant beestje, zo groot als een spreeuw, met wijnkleurige, zijdeachtige pluimen. Vandaar zijn naam : zijdestaart. Zijn vleugels zijn prachtig, en voeg daarbij nog zijn mooi kuifje. Deze vogels leven veelal in troepen van tien tot zestien Tijdens de Winter komen ze wel eens meer zuidwaarts. Dat, omdat de koude te groot kan worden en ze geen voedsel meer vinden. Zo kunnen ze de bode zijn van naderende koudegolven. Het volksgeloof zag hen als de voorloper van de pest. Maar dat is onjuist.

Onze zijdestaart is een boomvogel, en kan dus niet goed over de grond lopen. Hij is een veelvraat die zijn aas hapt al vliegend, zoals onze vliegenvangertjes dat doen. Zijn lied is helder : *tuuu* ofwel een *sirr*, wat je doet denken aan het geluid van roeste scharnieren en piepende wielen.

5. De rozenspreeuw.

is een heel mooie vogel. Kop, kuifje en borst zijn zwart met violet-glans, staart en vlerken ook zwart met groene glans. Al de rest in teder rozig. De rozenspreeuw leeft niet in de Lage Landen. Soms komt ze wel eens in Noord-Nederland. Ze is thuis in Klein-Azië, Palestina, Perzië en aanliggende gebieden. Haar lievelingsaas zijn sprinkhanen. Daarom is ze in Azië door de mensen zo graag gezien, zoals bij ons, b.v., de zwaluw. Rozenspreeuwen slapen in groepen de een dicht tegen de ander. Na een oorverdovend avond-praatconcert nemen ze hun dutje.

6. De lepelaar.

is een gezellige, zachtmoedige vogel die leeft langs het strand en in de moerassen. Wil je zijn foto ? Witte pluimen, lange, zwarte poten en een bek lijk een lange lepel. Vandaar zijn naam. Met zijn bek kleppert hij lustig en gemoedelijk. Meer kan hij ook niet daar hij geen stem heeft. Zijn nest bouwt hij in het riet. Met zijn lange lepel zoekt hij in ondiep water naar waterdiertjes en visjes.

7. De kuifeend.

ENKELE exemplaren uit de grote eendenfamilie zijn ook een kuifje rijk. Zo is daar vooreerst de kuifeend.

Volksnamen zijn : toppertje of komduiker. De kuifeend leeft in Engeland, Rusland en Siberië, maar verdwaalt wel eens naar onze streken. Zij overwintert op de binnenwateren, maar zo die toegevroren zijn, blijft ze maar op zee

8. De fuut.

DE LEPELAAR

WIL je andere namen ? Kroonduiker, satijnduiker. De fuut is een landgenoot. Hij leeft op het zoete water. Zijn nest drijft tussen het riet. Bij het verlaten van zijn nest, dekt hij met zorg de eieren toe. Soms neemt hij zijn jongen op de rug.

Hiermee is de lijst der kuifjesvogels ver van volledig. Tracht nu eens enkele van deze vogels te herkennen !

PIMPAMPOENTJE

DRIE JONGENS in de STORM

Texten van KAPPA ED EFFE

Rob heeft ontdekt dat zijn broer deel uitmaakt van een dievenbende en is het huis ontvlucht. Na uren dwalen werd hij door een boer opgenomen. 's Nachts hoort hij een schot en schrikt op...

Tekeningen van R. POLESE

In het licht van de bliksemschichten trachtte hij iets te onderscheiden...

Hij voelde het gevaar en rende naar de hoeve toe om het alarmsein te geven...

Hij liep zo hard hij kon naar het hoofdgebouw...

EEN VAN DE BANDIETEN ZETTE DE ACHTERVOLGING IN... HET WAS DE BROER VAN ROB ZELF.

En plotseling verlichtte de bliksem de omgeving...

Op hetzelfde ogenblik verloor een tweede bandiet zijn zelfbeheersing, en vuurde..

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Na de dood van zijn ouders ging David Balfour naar zijn oom Ebenezer Balfour die op het kasteel van Shaws woont. Deze laatste is een zonderlinge, wantrouwige en gierige man, die David alles behalve hartelijk ontvangt.

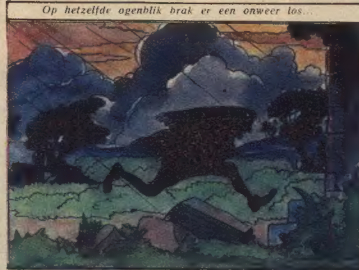

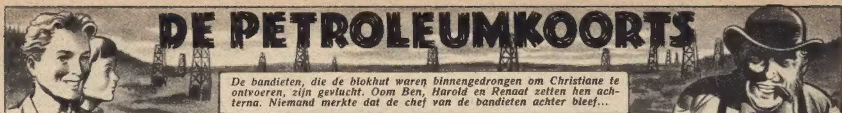

GOEDGEKEURD

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN F. CRAENHALS

GOEDGEKEURD

(Wordt voortgezet.)

DE KUIFJE'S BON

ONZE GESCHENKEN

1. Prentjes van REINAERT DE VOS, vijf reeksen : 1-40, 41-80, 81-120, 121-160, 161-196. **Per reeks : 50 punten.**

2. Afdrukplaatjes KUIFJE, boekje A (1) : 50 p.
Boekje B : 60 p.

3. Prentkaarten KUIFJE, twee reeksen (2). **Per reeks : 70 p.**

4. Schrijfpapier KUIFJE : 80 p.

5. Foto's KONINKLIJKE PRINS (3).

6. KUIFJE's wimpel : 100 p.

7. Chromos KUIFJE van de collectie « ZIEN EN WETEN » : Vliegtuigen, reeks 1 — Luchtschepen, reeks 1 — Spoorwegen, reeks 1 (Reeksen van zes chromo's 14 op 20 cm.). **Per reeks : 125 p.**

8. Portefeuille KUIFJE in cuiroléine met Kuifje als versiering : 200 p.

9. Bloc-notes KUIFJE in een étui passend bij de portefeuille (4) : 250 p.

10. KUIFJE's puzzle, klein model (5) : 350 p.
Groot model : 500 p.

11. Blokjesspel KUIFJE : 500 p.

N. B. :

(1) Volgende boekjes met afdrukplaatjes zijn verkrijgbaar : *Kuifje in Amerika — De Krab met de Gulden Scharen — De Schat van Scharlakken Rakham — De Zwarte Rotsen.*

(2) Iedere reeks bevat vijf prachtige prentkaarten getekend door Hergé.

(3) Deze collectie is uitgeput en zal niet meer herdrukt worden. Afzonderlijke foto's zijn echter nog verkrijgbaar tegen 10 punten voor één foto.

(4) Een blokje ter vervanging (dat je dus in de étui kunt schuiven), is te krijgen in ruil voor 50 punten.

(5) Heel spoedig verschijnen er puzzle's van een nieuw model!

★

Op blz. 15 vinden jullie speciale bons met een totale waarde van 5 punten. Voeg ze bij jullie collectie !

Ziezo, dat is klaar! Heren redacteurs, wij ruimen de baan!!... Wij hopen dat jullie het ons niet al te kwalijk nemen!!
Integendeel! Wij hebben ons haast krom gelachen en moeten toegeven dat jullie de juiste methode gevonden hebben om die tekenaars aan het werk te krijgen!!
Dank voor je tekenplaat mijnheer Martin. Prettige vacantie en... tot weerziens!!
Hé, Hier komt de laatste bladzijde
Ik vraag me af of de drukkerij mijn bladschikking zal eerbiedigen?
Maak je daarover geen zorgen! Die mensen kennen hun stiel!!
Aaï!
Heb je hun gezichten eens goed bekeken! Ze zaten in nauwe schoentjes, hé!
Misschien wel, maar in de grond zijn het opperbeste kerels, hoor!
Wij moeten de kantoren schoonmaken anders zeggen ze nog dat wij slordig zijn
Het is beslist en besloten. Ik word later tekenaar zoals Hergé
Oef! Proeven verbeteren dat is om dood te vallen!
Ja hoor!
Kun je niet beter uit je ogen kijken
En ik word hoofdredacteur
Waarop wacht je om "ons" nummer naar de drukkerij te dragen?
Hm... ik heb schrik...
Ik ook!
Ben jij het Hein? Je hebt wat gemist vriend! Hoe? Haha het liep alles lijk gesmeerd!
Kalmpjes aan!!
Maar waarom! Jullie zijn helemaal van de wijs. Dat is het geweldigste nummer van heel het jaar!

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

Inspecteur Renard werd ervan verwittigd dat een auto in de V... gezen in een ravijn stortte. Met de brigadier van de douane en reporter Lefranc rijdt hij naar de plaats van de ramp...

Tientallen meter lager, aan een vooruitstekende rotspunt gehaakt, ligt de romp van een auto te smeulen...

Je hebt me niet gezegd dat die wagen in brand stond!

Ik snap er niks van! Twee uren geleden brandde hij niet, dat zweer ik!

'k Zal dat eens van dichtbij bekijken!

Ziezo, daar zijn we. Ba, wat een stank! Hoe ziet die wagen er uit?

De inspecteur laat een touw uit de wagen halen en vastmaken aan een grenspaal. Hij laat zich naar beneden glijden...

Natuurlijk! Geen schokbrekers en geen nummerplaat meer! De rest is daarenboven verwrongen en verbrand!

HOHE! Haal me maar op! Hier is niets bijzonders te zien en de wagen is leeg!

Inspecteur Renard wordt vlug naar boven getrokken.

Zoals verwacht: niets. Men heeft er wel voor gezorgd alles wat enige aanduiding zou kunnen geven te laten verdwijnen!

Wel?

Maar hoe verklaar je die brand en de eigenaardige val van de wagen? Het is niet al rijdend dat die wagen vertikaal naar beneden gedonderd is!

Het vuur smeulde waarschijnlijk reeds toen de houthakker haar ontdekte. Ik veronderstel dat de auto naar de rand van de ravijn geduwd is en enkele flinke kerels haar dan naar beneden lieten vallen. In ieder geval is het onnodig hier verder te zoeken. Er zijn zelfs geen sporen van banden of voetstappen!

Indien u er niets op tegen heeft, zou ik graag de nacht hier doorbrengen... die zaak boeit me!

O indien u daartoe lust voelt, graag! Doch geloof niet dat de smokkelaars hier zullen terugkeren! Ze hebben de compromitterende auto vernield en zijn de pijp uit! Moest je iets vernemen, telefoneer me dan... Veel geluk!

Tot ziens, mijnheer Lefranc. Ik zou wel graag hier blijven, doch het is onmogelijk. Voor mij is deze zaak afgehandeld. Maar... hoe zit dat met je reis naar Zwitserland?

Voorlopig uitgesteld! Een reporter mag zulk buitenkansje niet laten voorbijgaan!

De auto's van de politie verwijderen zich...

Een flinke kerel!

Ja... dat lijkt hij inderdaad!

Zodra Lefranc alleen is, rijdt hij achteruit over een houthakkersweg en stopt achter het struikgewas

Van hieruit kan ik de weg goed zien zonder m'n aanwezigheid te verraden. En nu geduldig wachten...

De uren verstrijken en de reporter wordt ongeduldig...

Ik begin te geloven dat die inspecteur gelijk had!

Doch plotseling...

?

(Wordt voortgezet.)

GOEDGEKEURD

KUIFJE (weekblad) — Redactie, Publiciteit : Lombardstraat, 24, Brussel — P.C.R. : 1909.16 — Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc — Oedrukt in ... C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht, Tel. 3653, Giro 199.334, Abon. : fl. 3,50 per kwartaal.